

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ประจำเดือนสิงหาคม 2560

ตามวิสัยทัศน์เชิงรุก...

พันธกิจสภาคณาจารย์

- 1) ให้ข้อเสนอแนะ และ คำปรึกษาเพื่อการพัฒนา กิจกรรมของมหาวิทยาลัย
- 2) พิจารณาผลประโยชน์ของ มหาวิทยาลัย
- 3) กระตุ้นส่งเสริมและสร้าง การมีส่วนร่วมในการพัฒนา คณาจารย์ข้าราชการและ บุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 4) สร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาคมเพื่อรับฟังปัญหา ความต้องการและแสวงหา แนวทาง ในการพัฒนา
- 5) กระตุ้นส่งเสริมการ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของ บุคลากร ในมหาวิทยาลัย
- 6) กระตุ้นและเสริมสร้าง ธรรมภิบาลในมหาวิทยาลัย
- 7) ส่งเสริมและมีส่วนร่วมใน การจัดสวัสดิการแก่บุคลากร
- 8) จัดกิจกรรมเสริมที่เป็น ประโยชน์ต่อบุคลากรและ มหาวิทยาลัย

สารจากประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

จะพัฒนาสังคมได้ ...ต้องเริ่มจากพัฒนาตนเองเสียก่อน

อาจารย์อาจิด โจนาราน อาจิดกิจ

อ่านบทสัมภาษณ์

ความคิดบุคลากรและนักศึกษาถึงทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ผศ.สุชิน/อาจารย์สมเกียรติ/นายศรารุช/นายอริวัฒน์

ใครสามารถดำรงตำแหน่ง...

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการได้บ้าง

เปิดคู่มือสื่อจาก สกอ.

คุยกับประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์นพพร ขุนคำ

สวัสดีพี่น้องประชาคมชาวราชชนครินทร์ที่เคารพทุกท่านพบกันในสภาคณาจารย์ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐ นะครับ ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้แทนคณาจารย์ประจำ 4 ท่าน ได้แก่ รศ.วิภาภรณ์ บุญยงค์ อาจารย์มณฑิเตอร์ มุสิกทอง อาจารย์วาทิตา เอื้อเจริญ และอาจารย์ ดร. สุพัฒน์ เศรษฐาคมกุล ท่านทั้ง 4 จะมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี ในการทำงานที่จะเป็นตัวแทนประชาคม ในสภามหาวิทยาลัย ในการที่จะให้ข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะป็นเสนอปัญหาในการบริหารราชการในมหาวิทยาลัย เสนอแนะแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยให้แก่สภามหาวิทยาลัยทราบเพื่อที่สภามหาวิทยาลัยจะได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเพราะท่านทั้ง 4 และตัวผมเองถือว่าเป็นตัวแทนของคนทั้งมหาวิทยาลัย

ท่านทั้งหลายครับ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2560 สภามหาวิทยาลัยได้มีการประชุมซึ่งวาระที่สำคัญที่ผมจะเรียนให้ทุกท่านทราบดังต่อไปนี้

- 1) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้มีการดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่เหตุผลเพราะผู้เข้ารับการสรรหาเมื่อคราวที่แล้วมีเหตุจำเป็นไม่สามารถมานำเสนอวิสัยทัศน์ต่อสภามหาวิทยาลัยได้
- 2) สภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแต่งตั้ง ผศ.ดร.อัมรา เขียวรักษา รองอธิการบดี เป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ
- 3) พิจารณาแต่งตั้งอาจารย์ 2 ท่าน ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้แก่ อาจารย์วิชาญ ตอธรรมย์ และอาจารย์พิสิษฐ์์ สุนทรวิฑูร สภาคณาจารย์และข้าราชการขอแสดงความยินดีกับอาจารย์ทั้ง 2 ท่านไว้ ณ ที่นี้ครับ

- 4) พิจารณากรอบและแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ปีงบประมาณ 2560
- 5) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
- 6) พิจารณาข้อบังคับสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2560 เหตุเพราะ สกอ.ได้มีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ว่า การออกข้อบังคับดังกล่าวที่กำหนดค่านิยามให้ “ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างประจำ บรรดาที่ไม่ได้เป็นคณาจารย์ประจำ จึงส่งผลให้บรรดาลูกจ้างและพนักงานมหาวิทยาลัย (สายสนับสนุน) มีสิทธิได้รับเลือกเป็นประธานหรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ **การดำเนินการดังกล่าวจึงขัดพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2557** สกอ. จึงขอให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์พิจารณาทบทวนการออกข้อบังคับดังกล่าว ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับ พิจารณาดำเนินการต่อไป รายละเอียดหนังสือฉบับดังกล่าวท่านสามารถอ่านได้ในสารบัญชานี้
- 7) พิจารณาการเบิกค่าตอบแทนการสอนเกินเกณฑ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ผู้บริหารทำหนังสือสอบถามไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ว่าสามารถจ่ายได้หรือไม่อย่างไร
- 8) มหาวิทยาลัยได้รายงานการจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษให้สภามหาวิทยาลัยทราบ ได้แก่ ผศ.ดร.พรพิมล วิริยะกุล ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหาร การเงิน พัสดุและกฎหมาย อัตราเงินเดือนๆ ละ 25,000 บาท และนางธวัลรัตน์ จุลเจือ ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านการบริหารการเงิน พัสดุและกฎหมาย อัตราเงินเดือนๆ ละ 25,000 บาท
- 9) พิจารณาเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการและกรรมการสรรหาคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่กำลังจะหมดวาระ

10) การซื้อสลาก ธกส. (ซึ่งเงินฝากประจำของมหาวิทยาลัยที่ฝากไว้
ที่ ธกส. ครบกำหนด เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2560 จำนวนเงิน
56,868,445.85 บาท)

ท่านทั้งหลายครับเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560 สภาคณาจารย์และข้าราชการได้
ไปประชุมที่บางคล้า เพื่อสำรวจปัญหาทางกายภาพที่บางคล้าและรับฟังปัญหาต่างๆ
ของนักศึกษาหอพักในบางคล้า ซึ่งเราพบว่าอาคารสถานที่ต่างๆ ค่อนข้างจะมีสภาพ
เสื่อมโทรม จึงขอฝากเรียนผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ซึ่งหาก
อยู่ในระหว่างดำเนินการหรือปัญหาใดแก้ไขแล้ว ผมต้องขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วยครับ

ส่วนปัญหาหอพักนั้น นักศึกษากับคุณกิตติพงษ์ ทับพยอม ได้รวบรวมให้
สภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ส่งมอบให้
รองอธิการบดีกิจการศึกษานำไปแก้ไข ปรับปรุงต่อไป อย่างไรก็ตามผมขอฝาก
ผู้บริหารอีกครั้งครับ ว่าการทำสถานที่ภายในมหาวิทยาลัย (ทั้งบางคล้า-ในเมือง)
ให้สวยงามน่าอยู่และมีห้องเรียนมาตรฐาน มีสถานที่จอดรถที่เป็นระเบียบและเพียงพอ
เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารต้องบริหารจัดการนะครับ เพื่อให้มหาวิทยาลัยของเราเป็นแหล่ง
เรียนรู้อย่างแท้จริงเพราะถ้าเรามีห้องเรียนมาตรฐาน อาจารย์ สอนสนุก บุคลากร-
นักศึกษามีทุกข้อต้องแก้ไข ใส่ใจคุณภาพการศึกษา จะนำพามหาวิทยาลัยไปสู่สากล
ได้ครับ แล้วพบกันในสารฉบับหน้า

ด้วยรักและเคารพ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

งานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
รับที่ ๒๖/๒๕๖๐
วันที่รับ ๑๗ ก.พ. ๖๐
เวลา ศ. ๓๐ ๕.

ที่ ศธ ๐๕๔๒(๓)๓.๑๖/ ๑๑๓๗

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓๒๘ ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอให้พิจารณาข้อบังคับ ว่าด้วยสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับเรื่องร้องเรียนขอให้ตรวจสอบ กรณีสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ออกข้อบังคับ ว่าด้วยสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ขัดกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีการกำหนดค่านิยมคำว่า “ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างประจำ บรรดาที่ไม่ได้เป็นคณาจารย์ประจำ ทำให้สามารถตีความว่าพนักงานสายสนับสนุนวิชาการสามารถเป็นผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการได้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาและกรรมการสภาซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการหรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยบุคคลสองกลุ่ม กล่าวคือ คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย โดยพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัยอยู่ในมหาวิทยาลัยถือเป็นคณาจารย์ประจำจึงมีสิทธิได้รับเลือกได้ แต่บรรดาพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างที่ไม่ได้เป็นคณาจารย์ประจำ (สายสนับสนุน) ไม่ได้อยู่ในความหมายของคำว่าข้าราชการหรือคณาจารย์ประจำ จึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการหรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๘๘๔/๒๕๕๘ ดังนั้น การที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ออกข้อบังคับ ว่าด้วยสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดค่านิยมให้ “ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างประจำ บรรดาที่ไม่ได้เป็นคณาจารย์ประจำ จึงส่งผลให้บรรดาลูกจ้างและพนักงานมหาวิทยาลัย (สายสนับสนุน) มีสิทธิได้รับเลือกเป็นประธานหรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการได้ การดำเนินการดังกล่าวจึงขัดกับพระราชบัญญัติ

/มหาวิทยาลัย...

หน้ารอง

จะพัฒนาสังคมได้ ต้องเริ่มจากพัฒนาตนเองเสียก่อน

อาจารย์อาจินใจนาธาน อาจินกิง

ไม่มีเกริ่นนำ เข้าเรื่องเลยละกันครับ....หลังจากที่มหาวิทยาลัยได้ทำร่างแผนยุทธศาสตร์ไปเรียบร้อยแล้ว สิ่งหนึ่งที่คณะผู้บริหารชุดนี้มุ่งหวังจะอุทิศตนสร้างประโยชน์แก่ท้องถิ่น ด้วยการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามศาสตร์พระราชาตามพันธกิจการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้น ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง และสนับสนุนเต็มที่ในฐานะบุคลากรและประชาชนคนหนึ่ง คำถามสำคัญคือ "เรามองค้ความรู้พอที่จะสร้างนวัตกรรมใหม่ๆหรือยัง???"

ผมอยากชักชวนให้พี่น้องประชาคมหันกลับมาดูที่ตัวมหาวิทยาลัยของเราก่อน ในฐานะการเป็นสถาบันทางการศึกษา ภารกิจหลักของเราที่ผมเชื่อมาโดยตลอดคือการผลิตบัณฑิตให้ได้คุณภาพ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกวันนี้ด้วยข้อจำกัดทางมหาวิทยาลัย ด้วยความพร้อมของพวกเรา เรายังไม่มีองค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพมากพอที่จะสร้างบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในปริมาณที่พอควร (อันนี้เราอาจจะต้องใช้เวลาสักหน่อย แต่คิดว่าคงไม่เหลือปากว่าแรง) ซึ่งหลังจากการผลิตบัณฑิตให้ได้คุณภาพแล้วนั้น จะเป็นฟันเฟืองแรกที่ช่วยสนับสนุนให้การพัฒนาท้องถิ่นพัฒนาสังคมเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การที่เรามีทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดแล้ว ผมเชื่อว่าเราสามารถทำอะไรได้อีกมากมายหลายอย่างเลยทีเดียวที่นี้ทำอย่างไรเราถึงจะสามารถผลิตบัณฑิตของเราให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ ก็ต้องหันมาดูกลไกและองค์ประกอบหลายอย่างที่จะช่วยสนับสนุนให้ภารกิจในด้านนี้ดำเนินไปได้พร้อมกัน

ประการแรก สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะดึงดูดให้นักศึกษามีความจดจ่ออยู่กับการเรียน ใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนในการค้นคว้าเพิ่มเติม หรือใช้เวลาในมหาวิทยาลัยมากกว่าเอาเวลาไปใช้ข้างนอก ทำอย่างไรเราจะสร้างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่ น่านั่ง น่าค้นคว้า และน่าพักผ่อน การปรับปรุงภูมิทัศน์และจัดสรรพื้นที่สำหรับนักศึกษาของเราอย่างน้อยเกินไป หลังจากป้ายสาม แทบไม่มีนักศึกษาหลงเหลืออยู่ในมหาวิทยาลัย เพื่อทำการบ้าน ทำกิจกรรม หรือจับกลุ่มพูดคุย เราจะทำอย่างไรที่จะสร้างสภาพแวดล้อมให้ดึงดูด มีความสะดวก และน่าใช้เวลาไปกับพื้นที่การศึกษามากกว่าที่จะให้พวกเขาเหล่านั้น ใช้ออกไปใช้เวลาในพื้นที่อื่นๆ อีกทั้งสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาให้มีมากยิ่งขึ้น

ทั้งเรื่องการพัฒนาแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่นการพัฒนาห้องสมุดให้มีผู้ใช้บริการมากขึ้นและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด หรือการพัฒนาห้องเรียนที่ได้มาตรฐาน ไม่แออัด ไฟสว่าง แอร์เย็น โปรเจ็คเตอร์ไม่เสีย ไมค์ดัง ฯลฯ อุปกรณ์ เครื่องมือ ครุภัณฑ์สำหรับห้องปฏิบัติการในสาขาวิชาที่จะต้องมีการปฏิบัติ ทดลอง หรือการสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่ามหาวิทยาลัยยังไม่พร้อม และยังขาดตกบกพร่องอยู่อีกมาก

ประการที่สอง ผมมองไปที่ตัวบุคลากรหรืออาจารย์ที่มีหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักศึกษา ประเด็นนี้มีปัญหาหลายอย่างมากที่ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์เราลดน้อยลง ทำงานได้ไม่เต็มที่ และไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ดีให้กับนักศึกษาเราได้ ผมขอแยกย่อยประเด็นต่างๆออกดังนี้

1. การขาดสอนของอาจารย์ หลายครั้งหลายคราผมได้ยินนักศึกษาพูดเสมอๆว่าอาจารย์ยกคلاس(ตอนแรกผมก็ไม่เข้าใจคำนี้ะครับ ภาษาอังกฤษมันจะผิด) หรือไม่เข้าสอนตามตารางเรียนที่กำหนด ทั้งที่นักศึกษาสามารถแล้ว ผมว่าปัญหานี้เกิดจากปัจจัยหลายอย่าง อย่างแรกคือความรับผิดชอบของตัวอาจารย์เอง ซึ่งผมคิดว่าเราน่าจะมีระบบติดตามและลงโทษในกรณีที่อาจารย์ขาดสอน สำหรับผมผมรับไม่ได้เลยที่เดียวที่ภารกิจหลักที่จะช่วยผลิตบัณฑิตให้ได้คุณภาพนั้นขาดตกบกพร่องจากความไม่รับผิดชอบของอาจารย์ท่านนั้นๆ .....

ปัจจัยอีกอย่างที่ทำให้เกิดภาวะอย่างนี้บ่อยครั้งคือการเรียกประชุมอบรม หรือการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่ต้องการให้ผู้สอนเข้าร่วมในวันเวลาที่มีการเรียนการสอน สำหรับผู้สอนหลายท่านที่ตั้งใจจะสอนให้ครบถ้วนตามเนื้อหาแต่ต้องติดภารกิจในการประชุมอยู่บ่อยๆ ซึ่งหลายอย่างไม่สามารถขาดได้เนื่องจากความจำเป็นจริงๆ หรือบางครั้งก็เกรงใจผู้บังคับบัญชาหากไม่เข้าร่วมประชุม ในวาระต่างๆก็อาจจะถูกตำหนิได้ ผมอยากฝากให้มหาวิทยาลัยทบทวนการจัดกิจกรรมตรงนี้ให้กระทบต่อการเรียนการสอนน้อยที่สุด เพื่อการสร้างมาตรฐานในการเรียนที่ดีทั้งต่ออาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาที่จะจบไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

2. ศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน เป็นเรื่องที่ผมอดใจไม่ไหวที่จะพูดถึงเรื่องประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะการทำงานวิจัยและงานวิชาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง และเพื่อพัฒนาในการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัยของเราที่แก้ไม่หายซักที ผมอยากชี้ชวนให้ประชาคมทุกท่านย้อนกลับไปมองที่ภาระงานสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยปัจจุบันเรามีภาระงานสอนขั้นต่ำอยู่ที่ 12 คาบต่อสัปดาห์ เทียบง่ายก็เท่ากับว่าอาจารย์หนึ่งท่านจะสอนประมาณ 3-4 วิชาต่อหนึ่งภาคเรียนการศึกษา ซึ่งผมเห็นว่าประเด็นนี้พอรับได้ แม้ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากนัก แต่ในความเป็นจริง เราจะพบว่า มีอาจารย์หลายท่านที่ต้องรับภาระงานสอนเกินกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ หรือบางท่านกระโดดสูงไปเกือบ 30 คาบต่อสัปดาห์ อันนี้มีปัจจัยมาจากสองเรื่องใหญ่ๆคืออาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอ และอาจารย์ผู้สอนอยากได้ค่าสอนเกินเกณฑ์ซึ่งถือว่าเป็นเงินพิเศษที่ได้มากกว่าเงินเดือนปกติเมื่อผมได้รับหน้าที่ในการบริหารสาขาวิชา

ผมมีนโยบายให้อาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาสอนเท่าภาระงานขั้นต่ำ ในวิชาที่ตัวเองมีความถนัด และความสนใจที่จะพัฒนาในการทำผลงานวิชาการก่อน (นอกเหนือจากภาระงานสอน อาจารย์ทุกท่านยังต้องมีภาระงานเอกสารที่ต้องทำจำนวนมาก) ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนวิชาที่เหลือมากไปกว่านั้น ผมพิจารณาตามความเหมาะสมและพยายามหาอาจารย์พิเศษมาช่วยเสริมในรายวิชาที่ยังไม่มีผู้สอน เพราะผมเชื่ออย่างสนิทใจมากกว่า ผู้สอนไม่ได้รู้ทุกเรื่อง ไม่ได้ถนัดทุกเรื่อง และไม่ได้เชี่ยวชาญทุกเรื่อง เมื่อเราไม่ถนัดไม่เชี่ยวชาญแล้ว ผมเห็นว่าไม่สมควรที่จะไปถ่ายทอดองค์ความรู้ แก่นักศึกษาโดยเด็ดขาดผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องแบกภาระการสอนสูงถึงขนาดนั้น เนื่องจากในการสอนแต่ละครั้งเราจะต้องเตรียมการสอนเพื่อพัฒนา องค์ความรู้ใหม่ๆ เตรียมเอกสาร ตรวจการบ้าน มีเวลาให้คำปรึกษากับนักศึกษา โดยเฉพาะในโลกสมัยใหม่ที่องค์ความรู้ทางวิชาการได้เคลื่อนที่และปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้อาจารย์ต้องมีเวลาพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ผมลองเปรียบเทียบให้ท่านเห็นง่ายๆ ว่า หลักการในการกำหนดให้นักศึกษาเรียนไม่เกินกี่คาบต่อสัปดาห์ในแต่ละภาคการศึกษานั้น เนื่องจากนักศึกษาต้องใช้เวลาในการทำกาบ้าน การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การพักผ่อนสมองหรือทำกิจกรรมอย่างอื่น ได้ใช้เวลาค้นคว้านอกห้องเรียนให้สมดุลกับเวลาที่อยู่ในห้องเรียน ในลักษณะเดียวกันอาจารย์ผู้สอนควรมีคาบสอนที่พอเหมาะ เพื่อให้อาจารย์ได้ใช้เวลาในการเตรียมการสอนที่ดี การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ การสร้างงานวิจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาไปสู่การทำผลงานวิชาการได้ในอนาคต ผมอยากให้ทางมหาวิทยาลัยลองทบทวนเรื่องภาระงานสอนขั้นต่ำ และเพดานของภาระงานสอนชั้นสูง ไม่แนในปี 2562 เราอาจจะมีจำนวนผู้ช่วยศาสตราจารย์มากขึ้นโดยไม่ต้องยกเลิกสัญญาใครก็ได้นะครับ

ในความเห็นผม ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยทุกแห่งในโลกนี้คือการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ หากเราเห็นตรงกันว่าตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญของสถาบันการศึกษา เราควรหันกลับมามองย้อนดูทรัพยากรพื้นฐานที่เรามี ทั้งสิ่งแวดล้อมที่ดีและอาจารย์ผู้สอน ผมเชื่อเสมอว่าหากเราให้ความสำคัญกับอาจารย์ผู้สอนทั้งในแง่เวลา กำลังใจ และระบบการจัดการที่ดี เราจะมีผู้สอนที่มีประสิทธิภาพหนึ่งคน ที่จะช่วยให้บัณฑิตของเรามีคุณภาพอีกหลายร้อยคนในแต่ละปี เมื่อเรามีบัณฑิตที่มีคุณภาพมากพอ เขาและเธอจะเป็นแรงหลักในการสร้างนวัตกรรมที่ช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาสังคมเราได้ยั่งยืนแน่นอน ถนนหน้าบ้านจะสะอาดได้ ต้องเริ่มจากบ้านเราสะอาดก่อน จะพัฒนาสังคมได้ ต้องเริ่มจากการพัฒนาตนเองเสียก่อน

ผมเห็นอย่างนั้นจริงๆครับ

ด้วยความเคารพและเชื่อมั่น
อาจารย์อาจิณใจนาธาน อาจิณกิจ

บทสัมภาษณ์...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชิน นิธิไชโย
อาจารย์สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์

ความคิดบุคลากรและนักศึกษา ถึงทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ในช่วงนี้เราได้ทีมผู้บริหารใหม่ ท่านอาจารย์คิดว่ามีปัญหาหรือเรื่องความ
เร่งด่วนอะไรที่อยากฝากให้ผู้บริหารได้รับแก้ไขปรับปรุงบ้างครับ

ในส่วนตัวนั้นเผ้าสังเกตเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยมานานแล้ว....

ถ้าจะกล่าวถึงปัญหาล้วนสะสมมานาน ก็ไม่อยากจะมองเฉพาะที่เร่งด่วนต้องทำ เพราะจริงๆ
ปัญหาหลายอย่างที่ปรากฏจนต้องเร่งด่วนต้องแก้ไขนี้ก็มีส่วนที่เกิดจากระบบที่ค่อนข้างมีปัญหาซึ่ง
นั่นก็คือเรื่องระยะยาวที่ผู้บริหารคงต้องแก้ไข/ปรับหรือวางระบบใหม่ให้ดียิ่งขึ้น ปัญหาที่จะลดน้อยลง
ไปเองเพราะระบบมันจะจัดการตัวมันเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคน เงิน การจัดการ รวมถึงทรัพยากร
ทั้งหลาย.....

สำหรับปัญหาที่ควรแก้ไขเร่งด่วน ก็มีไม่น้อย เช่น พฤติกรรมนักศึกษา เรื่องการแต่งกาย /
การสูบบุหรี่ / ปัญหายาเสพติด / และปัญหาขู้สาว ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน/และ
การสอน คือเรื่องสื่อและระบบสนับสนุนการสอนที่ยังไม่สมบูรณ์(สักที) ห้องคอมฯที่ขาดการ
บำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องตามหลักการของการบริหารห้องคอมพิวเตอร์ที่ดี ปัญหาระบบอินเทอร์เน็ต
และเรื่องปัญหาการส่งเกรดล่าช้าของอาจารย์ ที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา ปัญหาเรื่องการบริหาร
ของส่วนงานบริการต่างๆที่นักศึกษามักร้องเรียนมาและบนสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ปัญหาเรื่อง
หอพักบางคक्षा.....**ผมจึงขอแนะนำว่า ปัญหาอะไรที่กระทบกันคนส่วนใหญ่ คือผู้มีส่วนได้ส่วน
เสียมากนั้นน่าจะเป็นลำดับความสำคัญที่ควรดำเนินการก่อน** เพราะมันจะลดการต่ำลงไป
ได้มากนั่นเอง สุดท้ายขอให้กำลังใจผู้บริหารทุกระดับที่ได้อุทิศสาค์เสียสละแรงกายแรงใจที่มาทำ
หน้าที่นี้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยของเราครับ ขอขอบคุณครับ

ผมในฐานะอาจารย์พิเศษ สอนที่มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ ราชนครินทร์มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 จนถึงปัจจุบัน
ปัญหาสำคัญที่อยากจะให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์ ดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน คือเรื่อง
ห้องเรียนของนักศึกษาทุกห้องในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชนครินทร์ ไม่มีความพร้อม ดังจะกล่าวต่อไปนี้

อาจารย์สมเกียรติ์ สาธิตพิฐกุล
อาจารย์พิเศษสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. ห้องเรียนทุกห้องควรมีไมโครโฟนและลำโพง ติดตั้งไว้ในห้องเรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนที่จะใช้ในการบรรยาย เพราะปัจจุบันอาจารย์ท่านไหนจะใช้ ไมโครโฟนและลำโพง จะต้องไปเปิด ไมโครโฟนและลำโพงถือไปถือมาทุกครั้ง ทำให้ไม่สะดวกและเสี่ยงต่อการสูญหาย โดยในปัจจุบันนั้น ไมโครโฟนและลำโพง เสียและใช้การไม่ได้ซะเป็นส่วนใหญ่
2. ห้องเรียนทุกห้องควรมีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ติดตั้งไว้ในห้องเรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนที่จะใช้ในการบรรยาย เพราะในปัจจุบัน อาจารย์ท่านไหนจะใช้คอมพิวเตอร์ จะต้องไปเปิดคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ถือไปถือมาทุกครั้ง ทำให้ไม่สะดวกและเสี่ยงต่อการสูญหาย โดยปัจจุบันนั้นในห้องเรียนทุกห้องไม่มีคอมพิวเตอร์ติดตั้งไว้เลย
3. ห้องเรียนทุกห้องควรมีแอร์ทุกห้องและสามารถใช้งานได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันห้องไหนที่มีแอร์ก็จะเสีย แอร์ไม่เย็น และใช้การไม่ได้ซะเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ฝ่ายอาคารไม่ได้มีการสำรวจ และการบำรุงรักษาให้ใช้งานได้
4. ห้องเรียนทุกห้องควรมีโปรเจคเตอร์ทุกห้อง ติดตั้งไว้ในห้องเรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนที่จะใช้ในการบรรยาย เพราะปัจจุบัน อาจารย์ท่านไหนจะบรรยายก็ต้องไปเปิดโปรเจคเตอร์มาทุกครั้ง ทำให้เสียเวลาและเกิดความไม่สะดวกในการเรียนการสอน มีหน้าจ้อย่างอาจทำให้โปรเจคเตอร์เสียและสูญหายได้ง่ายเนื่องจากการหิ้วไปหิ้วมา
5. ห้องเรียนทุกห้องควรมีเครื่องฉายสไลด์สำหรับเขียนทุกห้อง ติดตั้งไว้ในห้องเรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนที่จะใช้ในการบรรยายเพื่อความสะดวกในการเรียนการสอน เนื่องจากปัจจุบันทุกห้องเรียนไม่มีเครื่องฉายสไลด์สำหรับเขียนเลยแม้แต่ห้องเดียว
6. อยากให้ฝ่ายทะเบียนมีการบริหารจัดการห้องเรียนให้ได้สัดส่วนกับนักศึกษาที่เข้าเรียน เพราะปัจจุบัน วิชาที่ผมสอน ซึ่งมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากแต่ได้ห้องเรียนที่มีขนาดเล็กคับแคบทำให้นักศึกษาไม่มีที่นั่งเรียนเพียงพอ แต่วิชาไหนที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนน้อยกลับได้ห้องเรียนที่มีขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ และที่สำคัญห้องเรียนมีไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษาที่มาลงทะเบียนเรียน
7. ปัจจุบันห้องเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการดูแลทำความสะอาดเท่าที่ควร โดยภายในห้องเรียนมักจะมีขยะ มีฝุ่นและหยากไย่ ทำให้เสียบรรยากาศในการเรียนทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาที่เข้าเรียนในวิชานั้นๆ

นายศราวุธ สุทรโชติ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ท่านอยากให้มหาวิทยาลัยปรับปรุงเรื่องอะไรบ้าง?

เรื่องห้องเรียนครับบางห้องเก้าอี้ไม่เพียงพอ
สื่อการเรียนการสอนก็ไม่ค่อยพร้อมใช้งาน บางห้องแอร์
ไม่ค่อยเย็นครับ

**เรื่องกิจกรรมอยากให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้
นักศึกษาทำกิจกรรมจริงๆ ไม่ใช่จัดแล้วให้เข้าร่วมเพียง
เช็คชื่อ** และให้นักศึกษามีอิสระทางความคิดในการจัด

กิจกรรมและมหาวิทยาลัยสนับสนุนงบประมาณ โดยเฉพาะ
ด้านกีฬานั้นผมอยากให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมอย่างจริงจัง
เพราะกีฬาสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยได้ สนามกีฬา
อุปกรณ์กีฬาก็ต้องสนับสนุนให้เพียงพอครับ

ด้านการบริการ อยากให้หน่วยงานที่บริการนักศึกษาบริการด้วยใจ ผมไม่อยากจะ
ชื่อหน่วยงานผมว่าเพื่อนๆ น้องๆ ใน ม.จะรู้ดี

**ด้านสถานที่ ปัญหาสำคัญคือเรื่องที่จอดรถอยากให้จัดให้เป็นระเบียบ
ที่จอดรถก็หายาก** ส่วน Wi-Fi บางจุดก็ใช้ไม่ได้ สถานที่ในบางจุดก็เป็นแหล่งมั่วสุมนักศึกษา
อยากให้มหาวิทยาลัยสอดส่องดูแล

การพัฒนามหาวิทยาลัยจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรและ
ผู้ที่อยู่ในสถานที่จริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงและ
เที่ยงตรง ในด้านการเรียนการสอนนั้นผู้สอนควรมี
**ทัศนคติที่เป็นสากลและมีความทันสมัยทั้งวิธีการ
สอนและสื่อการสอน** ในส่วนของ**อุปกรณ์ช่วยสอน**นั้น
เช่น สายสัญญาณ คอมพิวเตอร์ ลำโพง ไมค์
และอื่นๆ มหาวิทยาลัยของเรา**ยังต้องมีระบบการ
จัดการและบริการให้ดีกว่าที่เป็นอยู่** ควรมีการ
ติดตั้ง **อุปกรณ์ช่วยสอนให้พร้อมภายในห้องเรียน**

ห้องเรียนที่ได้มาตรฐาน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรมีและเห็นในมหาวิทยาลัยในระดับ
สถาบันอุดมศึกษา แต่เป็นสิ่งที่ **ราชนครินทร์ยังขาดอยู่**

กิจกรรมอยากให้มีการเพิ่มในเรื่องของข้อมูลที่ว่าเรียนตลอดห้าปีหรือสี่ปีควร
จะเข้ากิจกรรมกี่ชั่วโมงควรมีกิจกรรมบังคับหรือกิจกรรมให้เลือกควรกำหนดชั่วโมง
กิจกรรมตลอด หลักสูตรครับ

นายอริวัฒน์ พันธขาว
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์

ขอแสดงความยินดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชาญ ตอรัมย์ย์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ สันทรวิฑูร

อาจารย์ประจำสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์

สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

คอลัมน์พิเศษ

บางคล้าแลหลัง... ถิ่นแกมทัศน์ธรรม

โดย...หนูมาศ

สารสภาคณาจารย์ฯฉบับนี้ หนูมานิพนธ์นำประชาคมทุกท่านท่องเที่ยวเชิงการศึกษาไปกับคณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการที่ได้มีการลงพื้นที่ประชุมวิสามัญครั้งที่ 1 ประจำปี 2560 ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ศูนย์บางคล้าเมื่อ วันที่ 11 กรกฎาคม 2560 ที่ผ่านมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาที่มีการร้องเรียนเข้ามาอย่างมากมาย ในด้านสภาพแวดล้อมของพื้นที่ในมหาวิทยาลัยจำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ศูนย์บางคล้าเป็นโครงการขยายและพัฒนาพื้นที่ทางการศึกษาระยะยาว (ยาวนานจนไม่รู้ว่เมื่อไหร่แผนนี้จะเสร็จ) โดยผู้บริหารในชุดที่ผ่านมา ได้มีความคิดที่จะย้ายฐานทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีมาอยู่ที่บางคล้า เพื่อสร้างให้เป็นเมืองทางการศึกษาที่สมบูรณ์ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาและหลายสมัยของอธิการบดีหลายท่าน หนึ่งในวิสัยทัศน์ที่อธิการบดีและผู้บริหารมหาวิทยาลัย มักจะใช้การพัฒนาบางคล้า เป็นจุดขายในการแสดงวิสัยทัศน์ เนื่องจากบางคล้าเองเป็นดินแดนที่ถูกปล่อยทิ้งร้างมานาน ทั้งที่ศักยภาพของพื้นที่นั้น สามารถพัฒนาให้กลายเป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่ดีได้

หลายผู้บริหารที่ผ่านมาได้พยายามย้ายฐานการศึกษาในระดับปริญญาตรีไปอยู่ที่บางคล้า แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่สามารถทำสำเร็จได้ โดยจะสังเกตได้จากอาคารเรียนหลายอาคารที่ได้ของบก่อสร้างอาคารฝึกปฏิบัติการของสาขานั้นๆอยู่ แต่ในความเป็นจริงปัจจุบันมีการเรียนการสอนที่ในเมือง (ตัวอย่างอาคารศิลปกรรมและดนตรีที่ตั้งตระหง่านอยู่กลางทุ่งบางคล้า) หรือแม้กระทั่งอาคารสำนักงานอธิการบดี ที่เคยมีความพยายามจะย้ายบุคลากรสายสนับสนุนจากในเมืองให้มาอยู่ที่บางคล้าหลายครั้งแล้ว แต่ก็ไม่เคยประสบความสำเร็จซักที

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงพร ภู่มะกา อธิการบดีคนปัจจุบัน ได้แสดงวิสัยทัศน์ก่อนที่จะได้รับตำแหน่งเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาบางคล้าได้อ่าน่าสนใจ เราขอยกยุทธศาสตร์ที่ 6 จากเอกสารการแสดงวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดีมาให้ประชาคมได้ติดตามกัน

“เร่งรัดการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ศูนย์บางคล้า ให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่การบริหารจัดการเชิงรุก และเป็นศูนย์การเรียนรู้หลัก ที่อุดมปัญญา มีคุณค่าทางภูมิทัศน์ พร้อมสรรพด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก"โดยท่านอธิการบดีมีเป้าหมายยุทธศาสตร์ดังนี้

1. ภายใน 4 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ศูนย์บางคล้า เป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการเชิงรุก เน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์มุ่งสู่การเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งสร้างรายได้ให้แก่นักศึกษาและประชาคมในพื้นที่ได้

2. เพิ่มจำนวนนักศึกษาหอพักและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

3. สร้างพื้นที่เครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของการศึกษาในระบบ การศึกษาทางเลือก และการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม บริการวิชาการบนฐานความร่วมมือสู่กรรมมาชีพชุมชน

จะเห็นได้ว่าเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ และหากเป็นจริงได้ตามแผนที่ตั้งไว้ มหาวิทยาลัยศูนย์บางคล้าคงยกระดับการเป็นเมืองทางการศึกษาที่ช่วยให้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์และคุณภาพภาพชีวิตของนักศึกษาเราดีขึ้นอย่างแน่นอน

ในขณะที่ทีมบริหารกำลังประชุมเพื่อเตรียมทำแผน 4 ปีในการพัฒนาวิทยาลัย รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบางคล้าให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ สภาคณาจารย์และข้าราชการได้ซึ่งทำงานเชิงรุกโดยการลงพื้นที่ประชุมสัจจกรที่บางคล้าเป็นที่เรียบร้อย โดยมีเป้าหมายเพื่อสำรวจปัญหาและสรุปประเด็นต่างๆส่งให้ทางผู้บริหารของมหาวิทยาลัยดำเนินการแก้ไขต่อไป อีกทั้งในวันนั้นคณะกรรมการสภายังได้นัดหมายกับนักศึกษาหอพัก ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการสภาคณาจารย์พบประชาคมครั้งแรก เพื่อรับฟังปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษาหอพักเพื่อนำเสนอผู้บริหารให้รีบแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน

หนุ่มมานีขอเชิญท่านท่องเที่ยวไปกับเรา "บางคล้าแลนด์ ดินแดนมหัศจรรย์"

วันที่ 11 กรกฎาคมที่ผ่านมา คณะกรรมการของเราได้ประชุมสัญจร โดยได้ขอใช้ห้องประชุมของสภามหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่บนชั้น 4 ของสำนักงานอธิการบดีในการประชุม แม้ด้านล่างของสำนักงานจะร้างและไม่มีคน แต่จากการพิสูจน์หลักฐานของสภาพในห้องประชุมสภาพถือว่าดีและมีความพร้อมเลยทีเดียว ทั้งจำนวนโต๊ะเก้าอี้ เครื่องปรับอากาศ ไมโครโฟน ในติดตั้งบนโต๊ะ มีมาตรฐานที่ใช้ได้ เสียหายอยู่อย่างเดียวนี่ไม่ค่อยถูกใช้ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเท่าไรนัก ได้แต่หวังว่าห้องประชุมแห่งนี้จะถูกนำกลับมาใช้งานบ่อยขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การบริหารบางคล้าต่อไป

หลังจากการประชุมเสร็จสิ้น คณะกรรมการสภาคณาจารย์ได้ลงพื้นที่โดยติดต่อประสานงานกับฝ่ายยานพาหนะให้นำรถรับส่ง(เป็นรถนำเที่ยวแบบเดียวกับที่ใช้ในอุทยานต่างๆ) พาคณะกรรมการดูทัศนียภาพโดยรอบบริเวณมหาวิทยาลัย รถที่คณะกรรมการใช้นั้นเหมาะสำหรับการทำรถรับส่งนักเรียนระหว่างหอพัก ไปตึกเรียน หรือไปบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก เพื่อลดจำนวนของการจราจรภายในมหาวิทยาลัย และบริการแก่นักศึกษาที่ไม่มียานพาหนะของตนเอง ข้อเสนอที่มีอยู่ตอนนี้คือรถรับส่งอาจมีจำนวนไม่พอกแก่นักศึกษาและสภาพของรถที่ทรุดโทรมไปตามกาลเวลา หากผู้บริหารมหาวิทยาลัยเร่งแก้ไขในจุดนี้ อาจจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยพัฒนาให้เมืองมหาวิทยาลัยบางคล้ามีความก้าวหน้าอยู่มากขึ้น

หมวกจะร้างๆ หนอย ...

หลังจากลงพื้นที่สนามกีฬา คณะกรรมการสภาคณาจารย์ได้เดินทางต่อไปดูอาคารหลังใหม่เยี่ยมชมราคาหลายร้อยล้านที่เพิ่งสร้างเสร็จและรับมอบงานกันไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอาคารนี้เป็น Convention Center Hall ที่จะประกอบไปด้วยห้องประชุมต่างๆรวมไปถึงห้องพัก รูปแบบของอาคารดูหรูหราโอ่อ่า ตามแบบโอเรียลทรัล ผสมความเป็นสมัยใหม่แบบตะวันตก ผสานความเป็นไทยอย่างลงตัวกับความเป็นเอเชียที่ออกลักษณะเหมือนแขก (งงไหม?? ผู้เขียนก็งง)

ซึ่งอย่างที่บอกไปอาคารนี้ได้ตรวจรับเรียบร้อยแล้ว เพียงแต่มีข้อเสียนิดเดียว (นิดเดียวจริงๆ ไม่น่าจะเกินครึ่งหน้ากระดาษ) คืออาคารหลังนี้ยังไม่แผนการบริหารงานและผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการ ทั้งในแง่การดำเนินงาน และการหารายได้ เข้ามหาวิทยาลัยจากอาคารหลังนี้ ไม่แน่ใจว่าเกิดข้อผิดพลาดในการบริหารงานส่วนไหนที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีตีกราคาแพงแต่ยังไม่สามารถดำเนินการใช้งานได้และไม่มีแผนในการใช้งานอย่างเป็นทางการ ประเด็นถัดมาเนื่องจากไม่มีแผนการใช้งานอย่างเป็นทางการทำให้อาคารหลังนี้กลายเป็นอาคารเปล่า ที่ไม่มีครุภัณฑ์อยู่ข้างในแม้แต่ชิ้นเดียว (ฝ่างงงงง)

โดยทราบข่าวมาแว่วๆว่าบังคับซื้อครุภัณฑ์ต้องรองบประมาณในปีถัดไป (ฝ่างงงง) และหากรวมกระบวนการทำงานแบบราชการที่ขั้นตอนล่าช้าและยืดเยื้อย่นย่นนั้น คาดว่าอาคารหลังใหม่ของเราไม่น่าจะได้เปิดใช้งานในอีกสองปีให้หลังจากนี้ (ฝ่างๆๆๆๆๆๆ เตรียมนับเวลาถอยหลังกันได้เลย) และอีกสองปีต่อจากนี้ เราจะได้เปิดใช้อาคารหลังใหม่ที่มีความเก๋พอประมาณ เรายังหวังว่าจากการที่ไม่ได้เปิดใช้งาน สภาพของอาคารจะไม่ทรุดโทรมมากไปกว่านี้

ยัง...ยัง....ยังไม่หมด

บริเวณโดยรอบอาคารที่สร้างเสร็จแล้วนั้นยังไม่มี การ
ปรับปรุงทัศนียภาพ ยังคงสภาพเฉอะแฉะและรกรุงรังไปด้วยวัชพืชที่
ขึ้นสูงมากมาย รวมถึงถนนที่เข้าไปก็ยังไม่เรียบร้อยด้วย

อาจจะต้องรบกวนเวลาผู้บริหารมหาวิทยาลัยสักนิดในการลงพื้นที่ตรวจสอบด้วยจ้า

หลังจากผ่านพ้นจากอาคารสุดหรูของพวกเราแล้ว คณะกรรมการได้เดินทางโดย
รถเปิดประทุนของมหาวิทยาลัยเพื่อจะตรงไปเยี่ยมหอพักของนักศึกษา ในขณะที่ระหว่าง
การเดินทางนั้น หนึ่งในคณะกรรมการที่ใช้ชีวิตอยู่ที่มหาวิทยาลัยคุณย่าบางคล้ามากกว่า
บ้านตัวเองก็ได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมที่เกิดปัญหาและต้องปรับปรุง
อย่างเร่งด่วน เริ่มตั้งแต่คันเขื่อนที่เริ่มพังทลายมาลงอย่างไม่เป็นท่า น้ำที่ขังอยู่ริมถนน
เพราะท่อระบายน้ำสูงกว่าขอบถนน สนามฟุตบอลแห่งใหม่ที่ ไม่มีการตัดหญ้า ไม่มีตาข่าย
กันลูกบอล ไม่มีตะแกรงกันลูกบอลออกนอกสนาม ไม่มีระยะเว้นระหว่างสนามกับถนนที่
ใช้สัญจร (นักฟุตบอลที่วิ่งเร็วๆอย่างคริสเตียนโน่ โรนัลโด้มีหวังวิ่งหลุดออกนอกสนามและ
อาจจะถูกรถชนได้) ไม่มีทางเข้าสู่สนามที่ได้มาตรฐาน (วันที่เราไปเยี่ยมชมมหากต้องการ
เข้าถึงสนามอาจจะต้องเดินลุยน้ำลุยโคลนเข้าไป) และที่สำคัญที่สุด **"ไม่มีการใช้งาน"**

สิ่งถัดมาที่เราเห็นตลอดระหว่างการเดินทางคือเลนจักรยานและขอบฟุตบาทที่สร้างได้ไม่สอดคล้องกับหลักการทางวิศวกรรม บางแห่งขอบฟุตบาทเกยขึ้นมาบนถนน โดยเฉพาะตรงวงเวียน ที่ไม่มีส่วนความโค้งให้รถวิ่ง เลนจักรยานต้องหักศอก 90 องศา (ไปดูภาพประกอบกันเอาเองว่านักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งนี้ต้องใช้สกีระดับเทพขนาดไหนในการปั่นจักรยานไปเรียนที่นี่) นอกจากความสวยงามแล้ว ยังจะส่งผลให้เกิดอันตรายและอุบัติเหตุได้สูงอีกด้วย (อยากทราบจังเลยว่ามีผู้รับเหมาได้ทดลองใช้ถนนตรงนี้บ้างรึยัง)

.....เยอะ!!!ข้ามๆๆ ข้ามไปให้หมดเลยจ้า เดี่ยวจะยาว เราไปต่อที่หอพักกันเลย
ดีกว่าหอพักนักศึกษาที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักศึกษาใหม่ ถนนก่อนทางเข้า
หอพักทรุดโทรมมาก วันไหนฝนตกน้ำท่วมแทบเดินไม่ได้ ขนาดคณะกรรมการเองยังต้อง
เดินเขย่งๆเข้าไปเยี่ยมชม สภาพที่น่าเป็นห่วงคือใต้ถุนของอาคารที่มีน้ำท่วมขังอยู่เป็น
จำนวนมาก ถ้าชั่งนานกว่านี้อาจจะส่งกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและ
สัตว์เลื้อยคลานอื่นๆเป็นอย่างดี (สมกับการเป็นมหาวิทยาลัยที่รักษาระบบนิเวศการอยู่
ร่วมกับของสิ่งมีชีวิตจริงๆ) ส่วนด้านหน้าทางเดินหอพักก็เต็มไปด้วยรถมอเตอร์ไซด์ที่จอด
ขวางอยู่บนถนนเต็มไปหมด เป็นเพราะมหาวิทยาลัยไม่ได้จัดสรรพื้นที่การจอดยานพาหนะ
ให้เพียงพอ ทั้งทัศนียภาพทั้งด้านความปลอดภัย ดูไม่ได้เลย คณะกรรมการยังได้ลงพื้นที่
รับประทานอาหารเช้าที่บริเวณโรงอาหารของหอพัก (รสชาติอาหารอร่อยมากคะ)
พบปัญหาหลักๆคือ พื้นที่ในการรับประทานอาหารเช้าไม่เพียงพอ ในตอนกลางวันจะร้อน
เพราะมีเต็นท์ให้บริการเพียงอันเดียว ได้ยินเสียงสะท้อนจากนักศึกษาสาวที่นั่งกินก๋วยเตี๋ยว
ไก่แห้งไมใส่ถั่วงอกอยู่แถวนั้นบ่นว่า น่าจะมีโต๊ะหินและต้นไม้เพิ่มหน่อย รสชาติอาหารจะ
อร่อยขึ้นอย่างแน่นอน ส่วนถึงขยะที่มีน้อยและไม่กระจายไปทุกจุดนั้น ทั้งผู้ประกอบการ
และนักศึกษาต่างบ่นเป็นเสียงเดียวกันว่าแค่สองสามที่ยังไงก็ไม่พอ

ต้องขอฝากท่านผู้บริหารอีกสักเรื่องนะคะ สำหรับทั้งบ้านและครัวหลังที่สองของ
นักศึกษา หากมีอะไรแก้ไขเร่งด่วนได้ รบกวนสักนิดเพื่ออนาคตของประเทศชาติเราคะ

ช่วงเย็นวันเดียวกัน ถึงเวลาทำงานเชิงรุกอีกเรื่องหนึ่งของกรรมการสภาคณาจารย์ และข้าราชการ โดยการเข้าพบปะเพื่อรับฟังปัญหาจากปากของนักศึกษาหอพักร่วม 500 ชีวิต และโครงการนี้จะสัญจรไปพบกับพี่น้องประชาคมในทุกภาคส่วนต่อไป มีประเด็นหลายอย่างที่นักศึกษาได้สะท้อนออกมาได้อย่างชัดเจน หนุมานีคงไม่พูดอะไรซ้ำ แต่จะขอเอาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้สรุปประเด็นต่างๆส่งมาให้ประชาคมได้อ่าน กันค่ะ

ปัญหาและสิ่งที่นักศึกษาต้องการภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า

๑. ปัญหาจากสภาพอากาศที่ร้อนมากระหว่างเรียน บางห้องแอร์ไม่เย็น พัดลมชำรุด
๒. ปัญหาจากเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอต่อบางกลุ่มที่เรียนที่มีจำนวนนักศึกษามาก
๓. คอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อาคาร ๔ มีสภาพเก่ามาก และชำรุดเป็นบางเครื่อง
๔. นักศึกษาเดินทางจากหอพักมาที่อาคารเรียนระยะทางไกล มหาวิทยาลัยควรจัดหารถรางหรือรถมินิบัสรับส่งนักศึกษาจากหอพักไปส่งตามกลุ่มอาคารเรียน
๕. รถรับส่งนักศึกษาออกไปเป็นเวลานานและไม่เพียงพอต่อนักศึกษา โดยเฉพาะตอนเย็น วันศุกร์
๖. รถโดยสารสองแถวรับนักศึกษาขึ้นรถจำนวนมากเกินกฎหมายกำหนด จึงทำให้มีนักศึกษาบางคนยืนโดยสารบนรถสองแถว อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้
๗. อุปกรณ์เครื่องออกกำลังกายมีไม่เพียงพอ นักศึกษาต้องการเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง
๘. สนามกีฬาไม่มีความพร้อมในการเรียนกีฬา วีซีพีมีจำนวนมากในสนามฟุตบอล
๙. สนามฟุตบอลสร้างใหม่ ไม่มีไฟส่องสว่าง และไม่มีการแวงกันบอล
๑๐. มหาวิทยาลัยควรบำรุงรักษาสีทาสีให้งานได้ปกติ
๑๑. ที่จอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์มีไม่เพียงพอต่อจำนวนรถของนักศึกษาที่จอด

ปัญหาและสิ่งที่นักศึกษาต้องการภายในหอพักนักศึกษา บางคล้า

๑. สัญญาณอินเตอร์เน็ตช้า
๒. น้ำที่ใช้อุปโภคบริโภคมีตะกอน
๓. มีสุนัขที่หอพัก โดยเฉพาะหอพักนักศึกษาหญิง
๔. มีสถานที่จอดรถไม่เพียงพอ
๕. ร้านอาหารมีน้อยไป ทั้งที่ในการรับประทานอาหารน้อยไป
๖. ดังชื่อน้อยเกินไป สภาพโดยทั่วไปสกปรกเศษขยะเยอะ
๗. สนามกีฬาที่เป็นกีฬาประเภทนักศึกษาหญิงไม่มี
๘. อุปกรณ์ทางค่าน้ำไฟไม่มีหรือมีไม่พอต่อความต้องการของนักศึกษา
๙. อุปกรณ์บริการเช่นตู้เติมเงิน ตู้ซักผ้า ชำรุดจำนวนมาก หยอดเงินแล้วใช้งานไม่ได้
๑๐. ซิงค์ล้างจานหลังห้องมีจำนวนมาก หอพักควรบริหารจัดการอุปกรณ์ตาข่ายกันไม่ให้นกเข้า
๑๑. ระบบการรักษาความปลอดภัยควรรีบทันทีมากกว่าเดิม ยานหอนักศึกษาหญิง ชอบหลับเวลาอยู่ยามกลางคืน

(สำรวจจากนักศึกษารชั้นปีที่ 1 จำนวน 500 คน จากกรวีเคราะห์ปัญหาเป็นกลุ่ม)

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ อาจารย์นพพรขุนคำ ได้พูดคุยกับนักศึกษา อย่างเป็นกันเอง และได้รับฟังคำอธิบายเหตุผลอื่นๆเพิ่มเติมมากมายจากเวทีตรงนี้ และใน เย็นวันนั้น เวทีของเราได้รับเกียรติจากการทำงานเชิงรุกของผู้บริหาร โดยท่านรองอธิการ และผู้ช่วยอธิการบดีได้ให้เกียรติมานั่งรับฟังปัญหาอยู่ข้างๆและข้างหลังด้วย (อันที่จริงหาก อยากทำงานเชิงรุกผู้บริหารต้องจัดเวทีพบประชาคมอย่างเร่งด่วนนะจ๊ะ) นอกจากนี้ อาจารย์นพพร ขุนคำยังได้เชิญ อาจารย์ ดร. ณัฐปัทม์ ญาณมโนวิศิษฐ์ รองอธิการบดี (อดีตประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ) ได้ลุกขึ้นมาพูดคุยและตอบคำถามเชิงรุก กับนักศึกษา ซึ่งทางท่านรองอธิการก็ยินดีลุกขึ้นมาตอบปัญหาเชิงรุกกับนักศึกษา พร้อม กันคำมั่นสัญญาต่อหน้านักศึกษาทุกคนว่า จะแก้ไขปัญหทั้งหมดนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน หนึ่งปีเป็นอันว่าทั้งสภาคณาจารย์ ทั้งทีมผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ทำงานเชิงรุกเป็นที่ เรียบร้อยแล้ว

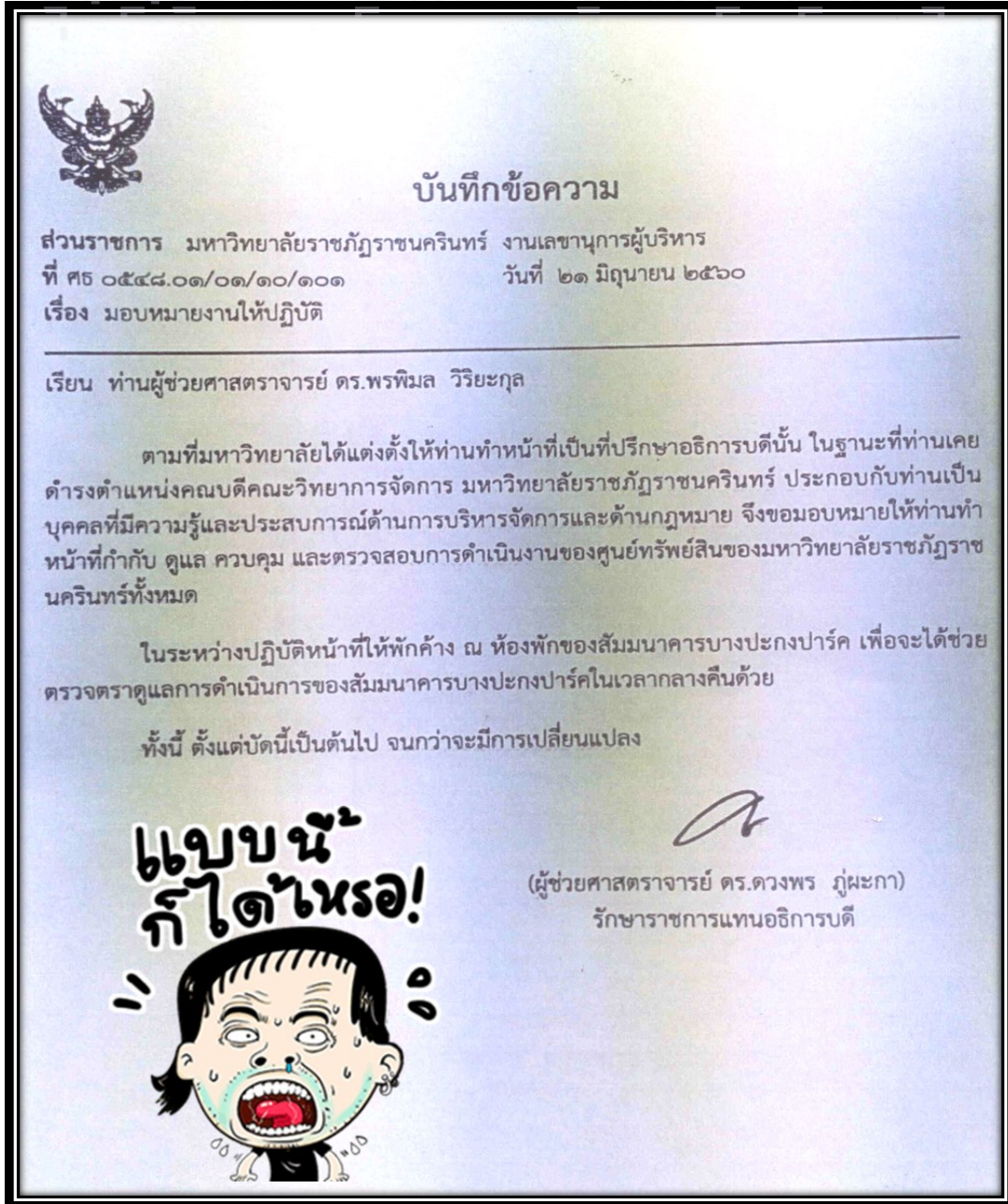
หนุมานีหวังว่าประชาคมจะชาวราชนครินทร์จะร่วมติดตามการทำงานเชิงรุกของ ทีมผู้บริหารอย่างใกล้ชิด แก้ไขบางคล้าแลนด์แดนมหัศจรรย์ให้กลายเป็นเมือง มหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบตามแผนยุทธศาสตร์

จะทำงานเชิงรุก ต้องรับให้เป็นก่อนจ้า

เกี่ยวกับผู้เขียน : หนุมานีเป็นนามปากกาของนักศึกษาบ้านนอกคนหนึ่ง ที่เข้ามาใช้ชีวิต อยู่ในมหา'ลัยตามความตั้งใจของพ่อแม่ แม้ทุกวันนี้หนุมานีจะห่างหายจากการเรียนไป นานแล้ว แต่ยังคงติดตามความเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิด โดยมีเจ้าโต สุนัขแสนรู้เป็นเพื่อนจ้าาาา

หมายเหตุ ภาพประกอบที่ลงตีพิมพ์ในสารฉบับนี้เป็นภาพถ่าย เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคมที่ผ่านมา หากปัญหาใดที่ทางมหาวิทยาลัยแก้ไขแล้ว หนุมานีและทีมงานของชื่นชมและกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วยจ้าาา

ชมสวัสดิการของที่ปรึกษาอธิการบดี... ขณะที่สวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย ยังถูกพื้ลูกตน

เจ้าของ	สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ที่ปรึกษา	อาจารย์นพพร ขุนคำ อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล
บรรณาธิการ	อาจารย์อาทิตย์ใจนาธาน อาทิตย์กิจ
กองบรรณาธิการ	อาจารย์สิทธิศักดิ์ อรรถานานนท์ อาจารย์ชนะพล สิงห์สุข อาจารย์กิตติวงศ์ สาสวด อาจารย์วรุตม์ กิจเจริญ อาจารย์สรารุช อิศรานุวัฒน์ อาจารย์วีระสิทธิ์ สุขสมชิต อาจารย์ณัฐทิ ปิ่นทอง นายกิตติพงษ์ ทับพยุง นายประกาส มาตะมัน นายโกเมศ กุลอุดมโกคากุล นางพรพรรณ ดอนพนัส จ.ส.ต.ธนากร ทองกล่อม นายชาญชัย ศิริงาม นางสาวสิปภา สุขไยใจดี